Stóðu fyrstu royndina

Føroysku A-landsliðið hjá monnum stóð fyrstu royndina, men tað var einamest takkað verið stórspæli av Jóhan Danielsen, at føroysku sigurin varð fingin til høldar

Áki Olsen og Bárður Brimvík tykjast at iðra seg um eina miseydnaða føroyska álopsroynd, men tá tað kom til stykkis, vóru føroyingar omaná í fyrsta dystinum móti grønlendingum á hesumsinni

Mynd: Álvur Haraldsen

JÁKUP MØRK

Føroyar-Grønland 30-27 (17-13)

Tað var við stórum spenningi, at fólk sóu fram til teir tríggjar landsdystirnar, sum Føroyar skuldu leika móti Grønlandi.

Eftir at vit so at siga einki A-landslið hava havt seinastu árini, bert ein lítil hálvhjartað roynd miðskeiðis í nítiárunum, skuldi skjøtil nú setast á eitt nýtt tíðarskeið. Eitt tíðarskeið, sum vónandi skal fáa føroyskan hondbólt upp á sama støði, sum hann var seinast í sjeyti- og fyrst í áttatiárunum.

Áskoðarafjøldin kundi tó helst verið nakað størri, men, sum høvdu leitað sær niðan á Nabb, sóu Føroyar og serliga Heina Joensen fáa eina dreymabyrjan.

Jóhan á muni

Tað vóru ikki leiktir meira enn einir tríggir minuttir, tá hevði Heini langað bóltin í grønlendsku meskarnar tríggjar ferðir, og tá Jóhan samstundis tók sær av tí, sum varð tveitt móti honum, so lá bara heilt væl fyri hjá okkara monnum.

Grønlendingar, sum kanska vóru eitt sindur ferðamóðir, stríddu seg tó inn aftur í dystin, og tá fyrri hálvleikur var gott og væl hálvrunnin, høvdu teir tikið seg upp á javnleik.

Føroyska liðið raknaði tó við aftur, og millum annað takkað verið stórspæli frá Inga Olsen, megnaðu teir at vinna seg fýra mál fram um grønlendingar, áðrenn farið varð til hálvleiks.

Móti endanum av fyrra hálvleiki hevði tað í løtum sæð mest sum ov lætt út, og onkrir av mest bjartskygdu áskoðarunum tosaðu um, at hetta kundi endað við stórsigri til Føroyingar.

So galið gekk tað tó ikki, men rættuliga spenningur kom ongantíð aftur í dystin, tí okkara menn megnaðu alla tíðina at halda muninum.

Í álopsspælinum var tað serliga Ingi Olsen, sum gjørdi um seg, har hann átók sær dupultan leiklut sum bæði spælskipari og skothóttan.

Harumframt var Sámal Joensen eisini komin á vøllin móti endanum av fyrra hálvleiki, og fríggjakvøldið var kanónin rætt innstillað.

Sjálvur taldi eg átta skot, sum risin úr Vestmanna sendi móti málinum, og av hesum fóru ikki færri enn sjey í netið. Sanniliga eitt sera flott avrik frá Sámali, men hinvegin skal eisini sigast, at grønlendsku málverjarnir ikki stóðu seg serliga væl fríggjakvøldið.

Øðrvísi var statt í hinum endanum, har Jóhan Danielsen vardi føroyska málið. Fleiri ferðir í vetur hava áskoðararnir hjá StÍF sungið »Vit eiga føroya besta málmann«, og fríggjadagin var greitt, at hesir hava grein í sínum máli.

Jóhan stóð snøgt sagt ein ótrúliga góðan dyst, og tað er einki at taka seg aftur í, at hann var stóri munurin millum liðini bæði henda dagin, og mundu flestu áskoðararnir helst vera á einum máli um, at um liðini høvdu skift um málverjar, hevði vinnarin av dystinum ikki verið hin sami.

Móti endanum av dystinum gjørdi grønlendska liðið aftur ein vørr, men tvey brakandi undirhondsskot frá ávíkavist Heina og Bjarna sytgdu fyri, at føroyska leiðslan varð varveitt. Serliga vakurt var skotið hjá Bjarna, tá hann við einari rørslu bæði loftaði og skeyt bóltin, uttan at grønlendski málverjin hevði nakran møguleika at verja fyri.

Stóðu royndina

Føroyska liðið stóð sostatt fyrstu royndina, og í so máta var einki at finnast at. Eftir dystin var tó sjálvandi greitt, at enn eru nógvir lutir, sum kunnu betrast, og annað var heldur ikki væntandi.

Í álopspartinum tóktist tað so, at alt ov nógv av spælinum varð skipað soleiðis, at annar av bakkunum skuldi endað álopið. Sera sjáldan vóru tað vengurnir, sum hótti verjuna, hóast vit í Hans Áka hava ein frálíkan vinstra vong, sum veruliga megnar at bróta ígjøgnum.

Á høgra vongi leikti Petur Martin Poulsen, og hóast hann royndi at stríðast fyri seg, so var rættuliga sjónligt, at hann ikki er vanur at leika á hesum plássi.

Heldur ikki hevur hann neyðuga kvikleikan, soleiðis at hann veruliga kann hótta beinleiðis mótleikara sín. Róm varð tó ikki bygt eftir einum degi, og Petur Martin hevur tíðina fyri sær, so einki er at ivast í, at hann kann mennast enn meira.

At tað sostatt nærum bert vóru miðspælararnir og bakkarnir á føroyska liðnum, sum veruliga hóttu grønlendska málið, gjørdi tó kanska ikki so nógv, tí skotstyrkin hjá føroyingum á hesum plássum er somikið góð, at hetta var nóg mikið til at søkka grønlendsku skútuna.

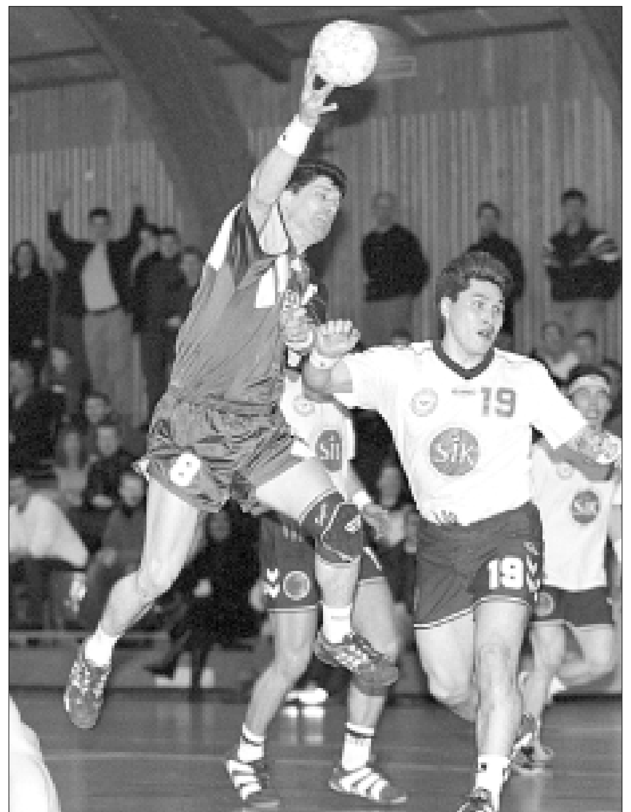

Føroyski liðskiparin, Ingi Olsen, gjørdist toppskjútti í fyrsta dystinum

Mynd: Álvur Haraldsen

Mangla vinstru hondir

Sum nevnt var tað serliga Sámal, sum var effektivur fríggjadagin, men tað var so sanniliga eisini ein fragd at síggja Inga, tá hann við kvika fótskiftinum megnaði at skapa sær sjálvum rásarúm.

Við Heina er eitt sindur øðrvísi. Sjey mál er í sjálvum sær rættuliga gott, men vert er eisini at leggja til merkis, at hann kanska var tann føroyski leikarin, sum hevði flest royndir móti málinum.

Harumframt kom tað fleiri ferðir fyri, at hann var atvoldin til, at føroyska spælið steðgaði upp, tá hann einsamallur royndi at bróta ígjøgnum verjuna. Helst kemst hetta tó eisini av, at Heini ikki fekk nóg mikið av hvíld undir dystinum. Meðan vit í Áka, Sámal og partvíst Bjarna hava nakrar frálíkar vinstra bakkar, er verri statt við plássinum hjá Heina. Í løtum varð Sámal tó nýttur á hesum plássi, uttan at tað sá út til at nerva hann nakað serligt, men einki er at ivast í, at føroyska liðið væl kundi havt eina sterka vinstru hond afturat.

Verjuspælið hjá føroyingunum kundi ikki metast sum nøktandi fyrsta dystin. Tað sigur eisini eitt sindur, at hóast Jóhan sýndi satt stórspæl í málinum, megnaðu mótstøðumenninir at skorað 27 ferðir.

Grønlendska álopsspælið gekk nevnliga nógv skjótari enn tað føroyska, og hóast tað av og á kom heldur lítið burtur úr kvika spælinum, so var týðuligt, at føroysku leikararnir skuldu venja seg við ferðina.

Hvussu var og ikki, so var føroyska avrikið nóg gott til at basa grønlendska liðnum. Fleiri vóru tó tey, sum væntaðu, at dysturin leygardagin fór at gerast nakað torførari, tí grønlendingarnir vóru so at siga komnir av Flogvøllinum til Ítróttarhøllina fríggjadagin. Hvussu mundi fara at gangast, tá teir høvdu havt rættuligar stundir at koma fyri seg.

Dysturin í tølum

Málskjúttar:
Føroyar: Ingi Olsen 8, Sámal Joensen 7, Heini Joensen 7, Bjarni Wardum 3, Hans Áki Dahl Christiansen 2, Áki Olsen 1, Petur Martin Poulsen 1, Bárður Brimvík 1
Grønland: Peter Sikemsen 7, Hans P. Poulsen 7, Rasmus Larsen 4 (1), Hans Knudsen 3 (1), Niels Poulsen 2, Carsten Olsen 2, Kim Hovgaard 2
Brotskøst:
Føroyar 2, Grønland 4
Útvísingar:
Føroyar 6, Grønland 2
Dómarar úr Kyndli:
Hanus Kúrberg og Hans Thomassen

Hans Áki Dahl Christiansen í atsókn á grønlendska málið. Í leygardagsdystinum var ongantíð nakar ivi um, hvørt av liðunum skuldi standa seg betri

Mynd: Álvur Haraldsen

Vunnu næsta settið

Føroyska liðið megnaði at endurtaka sigurin á grønlendska liðnum, men leygardagin var sigurin meira sannførandi. Serliga var tað Ingi Olsen, sum gjørdi vart við seg, men eisini í aðrar mátar var føroyska spælið betra

JÁKUP MØRK

Føroyar-Grønland 30-23 (13-7)

Eftir trý mála sigurin fríggjadagin, vóru tað kanska mong, sum høvdu vónað, at føroyska liðið kundi endurtaka sigurin á grønlendingum, men hinvegin vóru fleiri lutir, sum talaðu fyri, at føroyska liðið skuldi fáa ein torførari dyst hesu ferð.

Serliga var tað tann sannroynd, at grønlendingarnir nú vóru komnir rættuliga upp á pláss. Fríggjadagin var tað jú sum kunnugt soleiðis, at teir komu beina leið av flogvøllinum til dystin.

Eisini varð ført fram, at føroyski sigurin fríggjadagin í stóran mun var grundaður á stórspæl frá Jóhan Danielsen, og at tað ikki kundir væntast, at tað fór at gangast málverjanum somikið væl í hvørjum dysti.

Verjan riggaði

Beinanvegin var eisini greitt, at stórspælið ikki fór at kom frá Jóhan, tí í føroyska málinum stóð Óla Kristian Djurhuus, tá dysturin byrjaði.

At byrja við, gekk rættuliga javnt á millum liðini. Føroyringar royndu einar tvær ferðir at toga seg fram um mótstøðuliðið, men hvørja ferð varð svarað aftur.

Tað var tó rættuliga skjótt greitt, at í verjupartinum var føroyska liðið munandi betri skipað, enn teir vóru í fyrra dystinum. Hóast grønlendingar royndu at spælið skjótt sínámillum, so megnaðu teir als ikki at opna føroysku verjuna á sama hátt.

Hetta gav eisini at bíta, tá fyrri hálvleikur varð knappliga hálvrunnin. Í samfullar 15 minuttir megnaðu føroyingarnir at halda grønlendingum burtur frá fatinum, og tá føroyingar samstundis skutu átta mál hetta tíðarskeiðið, varð dysturin nærum avgjørdur hesa løtuna.

Sum nevnt, so riggaði føroyska verjuspælið sera væl hesa løtuna, og hetta sást millum aftur í, at grønlendingar fleiri ferðir vórðu dømdir fyri nøl. Megnaðu teir so endiliga at spæla seg ígjøgnum, stóð Óla Kristian fyri skotunum, og tá teir so eisini fingu brotskast, kom Jens Skipagøta inn at taka sær av hesum.

Móti endanum fingu grønlendingar tó tvey mál afturat, men flestu áskoðararnir mundu helst vera samdir um, at hendan dystin fóru føroyingarnir at vinna.

Ingi og hinir

Í seinna hálvleiki fingu grønlendingar beinan vegin tvey mál, men so fór Ingi Olsen rættuliga í gongd. Ikki tí, eisini í fyrra hálvleiki hevði hann verið besti leikarin á vølli, men fyrstu løtuna í seinna hálvleiki gjørdist tað púra greitt, hvussu stóran týdning hann hevur fyri føroyska liðið.

So at siga hvørja ferð grønlendingar fingu eitt mál, svaraði Ingi aftur, og tá støðan nakað inn í seinna hálvleik var 22-13, hevði Ingi einnsamallur skotið eins nógv mál og tað grønlendska liðið.

Tað var ein sonn fragd at síggja, hvussu hann við kvika fótskiftinum ferð eftir ferð fangaði verjuleikarar á skeiva beininum, og grønlendsku málverjarnir fingu snøgt sagt einki gjørt, tá skotini vórðu send móti málinum.

Harumframt royndist Ingi eisini sera væl í verjupartinum, har hann antin dekkaði úti á veinginum, ella hevði leiklutin sum eittari í 5-1 verjuni. Sum eittari fekk hann fatur í eini rúgvu av bóltum, og vórðu teir allarflestu av hesum umsettir til kontraálop, har Ingi eisini ofta varð maðurin, sum endaði álopið.

Seinastu tveir triðingarnir av seinna umfarinum dovnaði føroyska spælið tó nakað, og grønlendingarnir kundu tískil pynta nakað um úrslitið, soleiðis at tað einans vórðu sjey mál á muni, tá avtornaði.

Palli Joensen nýtti eisini høvi til at lata Jens Skipagøta royna seg eina løtu í málinum, men einki tóktist at rigga hjá hoyvíkinginum hendan dagin.

Broytingar á liðnum

Í mun til dystin fríggjadagin var føroyska liðið eisini umskipað nakað, tá annar dysturin varð leiktur.

Rúni Poulsen og Eli Müller sótu báðir yvir henda dystin, og í teirra stað vóru Jens Skipagøta, Janus Einar Sørensen og Martin Hummeland at síggja á liðnum. Av hesum var tað serliga Janus Einar, sum gjørdi vart við seg.

Strikuspælarin hjá Kyndli, sum upprunaliga als ikki var úttikin til landsliðið, fekk veruliga sýnt, at hann er ein leikari, sum roknast skal við framyvir. Í verjupartinum stríddist hann sera væl, og m.a. hevði hann eitt sera gott tak á velduga strikuspælaranum hjá Grønlandi, Rasmus Larsen.

Í álopspartinum leikti hann eisini ein sera góðan dyst, serliga var tað hansara evni til altíð at lofta bóltunum, sum áskoðararnir festu sær í minni. Einar tvær ferðir fekk hann fatur á bóltum, sum sóu mest sum ómøguligur út. Fyrru ferðina gav hetta brotskast, meðan hann seinnu ferðina skoraði sjálvur.

Ov lítil mótstøða

Eftir dystin var helst onkur, sum hevði hug at seta spurnartekin við, um føroyska liðið ikki hevði fingið ov lítið av mótstøðu í hesum báðum dystunum móti grønlendingum.

Eina ferð í seinna hálvleiki vóru heili tíggju mál á muni millum liðini, og hóast hetta sjálvsagt eisini var úrslit av góðum føroyskum spæli, so kundi hetta bent á, at styrkismununurin ikki var minkaður, síðani Føroyar og Grønland hittust í 1980. Ta ferðina endaðu báðir dystirnir við greiðum føroyskum sigrum, og soleiðis hevði eisini verið hesu ferð.

Nøkur vóru tó, sum vístu á, at grønlendska liðið noyddist at vera tríggjar týðandi leikarar fyri uttan, og at talan helst hevði verið um heilt aðrar dystir, um hesir høvdu verið við á ferðini.

Okkurt graml hoyrdist eisini um, at í hvussu so er ein av hesum leikarum fór at vera við, tá seinasti dysturin í hesum umfarinum skuldi leikast í Vestmanna. Talan var um Jacob Larsen, sum dagliga spælir í bestu donsku deildini, og tá hetta frættist, vórðu tað helst fleiri, sum høvdu fingið hug at hyggja at dystinum sunnudagin.

Dysturin í tølum

Málskjúttar:
Føroyar: Ingi Olsen 13 (2), Bárður Brimvík 4, Heini Joensen 4 (2), Áki Olsen 3 (1), Bjarni Wardum 2, Sámal Joensen 1, Janus Einar Sørensen 1, Martin Hummeland 1
Grønland: Peter Sikemsen 8 (2), Hans P. Poulsen 4, Rasmus Larsen 3, Hans Alaufesen 2, Hans Knudsen 2 (1), Carsten Olsen 2, Niels Poulsen 1, Finn Nielsen 1
Brotskøst:
Føroyar 8, Grønland 4
Útvísingar:
Føroyar 1, Grønland 2
Dómarar úr Tjaldur:
Dánjal Hansen og Kári Hansen

Føroyingarnir høvdu gott tak á grønlendingunum í dystinum leygardagin

Mynd: Álvur Haraldsen